

OVER DODO'S EN DUPLEX

In 2002 ging ik op huwelijksreis naar Mauritius. Ik was gevallen voor een honeymoonersaanbieding. Wist ik veel dat je dan de hele vakantie in matching honeymoonersshirts-met-opdruk-van-een-dodo moest lopen.

Net als de rest van de getrouwde sukkels.

s'Avonds zat ik vaak op het strand te kijken naar de vliegende vissen. Een beetje het Fontys-logo, maar dan live. Ik dacht dan terug aan de dodo. Dat was een dikke vogel met korte vleugeltjes. Ideaal om rotsblokjes mee te verplaatsen (zou je dat mogen willen) maar hij kon er niet mee vliegen. Zou zo'n dodo, dacht ik dan, ook op het strand hebben gestaan? Zou hij gedacht hebben: in wat voor wereld leef ik, waarin vissen wel kunnen vliegen, en sommige vogels niet.

Hoe moet zo'n Dodo zich gevoeld hebben, mijmerde ik in mijn oversized honeymoonersshirt.

Sinds kort weet ik het.

Begin mei demonstreerde Google hoe hun nieuwe kunstmatige intelligentie-software, Duplex, geheel zelfstandig een afspraak maakte met een kapper. In wat voor wereld leven we, dacht ik, waarin technologie moeiteloos afspraken kan maken bij de kapper, maar niet in staat is kaalheid te genezen? Althans, niet zonder dure, pijnlijke operaties.

Ik wreef over mijn kalende hoofd en besloot dat mijn wraak zoet zou zijn. Ik zou wachten tot de software goedkoper was en dan zou ik duizenden afspraken laten maken bij duizenden kappers. Gereserveerde stoelen zouden overal leeg blijven. Scharen zouden bot worden. Gel zou ongebruikt in stof uiteenvallen. Föhns zouden eeuwig zwijgen.

Voor mezelf, zeker, maar ook een beetje voor de dodo.